

i det Mindste for mit eget Vedkommende ligeoverfor den høitærede Minister erklære, at der i den Landsdel, jeg har den Ære at repræsentere, er et meget varmt Ønske for en Revision af Lyndeloven, og at jeg ifølge de til mig henvendte Opfordringer maa anse det for min Pligt at benytte min Stilling heri Thinget til at fremme denne Sag ad hvilken som helst Vej, der maatte staa mig aaben. Jeg har derfor tilladt mig at andrage om det høie Things Samtykke til at stille en Interpellation til Ministeren, men muligvis vil Udbyttet af denne Forhandling idag gjøre denne Interpellation overflødig. Det er for at naae dette, jeg har tilladt mig at stille Ændringsforslaget til Indstilling Nr. 3 (Bet. Nr. 6). Vedtagelsen af dette Ændringsforslag vil for det Første vise, at Thinget ikke vil forholde sig fuldstændig ligegyldigt for Ændragender, der ere komne fra Landboforeninger, der dog maa anses for den fyldigste særlige Repræsentation for Landbostanden, og det vil dernæst være en Tilkendegivelse af, at det ærede Thing er enigt i, at Lyndeloven trænger til en Revision. Heri ligger Forskellen mellem det Standpunkt, jeg staaar paa, og det Standpunkt, det ærede Udvalg staaar paa. Det ærede Udvalg eller i alt Fald Udvalgets Flertal har erklæret i dette Dieblik gjennem dets ærede Ordfører, at det ikke erkjender, at Lyndeloven trænger til nogen Revision. Det vil ikke erkjende — det var Ordførers Ord — at de stedfindende Mangler og Misligheder ere foranledigede ved den nyere Lyndelovgivning. Ifølge denne Udtalelse skal dets Indstilling altsaa heller ikke indeholde nogen Ænnerkjendelse af, at Lyndeloven trænger til en Revision. Men efter min Opfattelse af denne Sag, og efter de Vidnesbyrd, der foreligger fra de efter min Mening mest kompetente Autoriteter, der kunne udtale sig (Modsigelse) — vi have efter min Opfattelse ikke mere kompetente Autoriteter end Landboforeningerne — kunne vi ikke gjøre Mindre end udtale overfor den ærede Minister, at vi anse en Revision af Lyndelovgivningen for ønskelig. Det forekommer mig, at det er det Mindste, vi kunne gjøre. Uden det er vor Hensigtning til Justitsministeren kun en Gjen tagelse af, hvad der allerede har fundet Sted, og som jeg, ifær med den Motivering, den ærede Ordfører har givet den, maa anse for virksomhedsløs. Jeg har været saa moderat at undgaa at give mit Forslag nogen som helst politisk Færv. Jeg har indskrænket mig til blot at ville fremkalde en Udtalelse fra det ærede Things Side om,

at det anser en Revision af Lyndeloven for ønskelig, eller rettere en Opfordring til Ministeren om at freikomme med Forslag i saa Henseende; men jeg har undgaaet i nogen som helst Retning at antyde, hvorledes Forandringen skulde foregaa, for ikke derved at vanskeliggjøre Forslagets Vedtagelse, da jeg indser, at der neppe vil kunne tilveiebringes nogen Ænnerighed herom, forihden Sagen gjennem en omfattende Drøftelse er bleven behandlet her i Thinget. Men uaftet jeg saaledes ikke har turdet driste mig til at foreslaa noget Bestemt i denne Retning for det høie Thing, er der dog fremkommet forskellige Udtalelser, saavel fra den ærede Ordfører som i Betænkningen, som jeg tror, at jeg nærmere maa ytre mig om. Naar der saaledes staaar i Betænkningen, at Flertallet formener, at en Revision af Lyndeloven maa foretages lige saa meget med Lyndets som med Husbondens berettigede Læve for Die, da anser jeg dette for saa retfærdigt og rigtigt, at jeg ikke kan antage, at noget Medlem af Thinget ikke er enigt dert, og for mit Vedkommende er jeg ogsaa enigt i, at man maa tilsige begge Parter det Offentliges Bistand til at komme til deres Ret, uden hvilken Lyndet fuldt saa meget som Husbonden vil være prisgivet Vilkaarlighed. Men naar derimod Udvalget gaar ud fra den Betragtning, at Forholdet mellem Husbond og Lyndet maa opfattes som et rent Kontraktforhold, da stemmer det ganske vist med Doktrinen om den frie Konkurrence og mange andre Doktriner, som i den senere Tid have faaet en vis Ænnerkjendelse, men jeg vil opfordre det høie Thing til at tage under Overveielse, om det stemmer med det praktiske Livs Erfaring. Den Omstændighed, at der om visse Spørgsmaal i Forholdet kan afsluttes Kontrakter, f. Ex. om Pengelønnens Størrelse og om Tjenestetidens Varighed, gjør ligesaa lidt Lyndeforholdet til et Kontraktforhold; som den Omstændighed, at der kan oprettes Ægtefælskontrakter eller Kontrakter mellem Forældre og Børn om Pengespørgsmaal, kan gjøre disse Forhold til Kontraktforhold. Er Lyndeforholdet et rent Kontraktforhold, maa det kunne finde sin Bestyrtelse i de almindelige Love om privatrettlige Forhold, og saa indser jeg ikke, hvad vi i det Hele skulle med en Lyndelovgivning. (Stadfæstelse af Berg). Det er godt, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) klart toner Flag, saa vide vi jo, hvad vi seile hen imod; Ved med hele Lyndelovgivningen! Du staa vi klart overfor hinanden i denne Sag. Sidtill har